

§ 22.

Forinden Spørgsmaalet om Fredning eller Færdselsret er endelig afgjort, maa der ikke foretages nogen Foranstaltning, der kan danne Hindring for eller vanskeliggøre Sagens Gennemførelse. Bliver Sagen ikke gennemført, skal Overfredningsnævnet paa Begæring ved Kendelse afgøre, hvorvidt og da hvilken Erstatning der tilkommer Ejeren eller andre i Anledning af sket Forsinkelse.

IV. Almindelige Bestemmelser.

§ 23.

Alle for Græsvækst blottede Strandbredder, om hvilke Ejeren ikke kan godtgøre, at de før den 1. Januar 1916 var inddraget under Havøarealer eller under en paa vedkommende Ejendom dreven Erhvervsvirksomhed, saasom Værft, Fabrik eller lignende, er aabne for Almenheden for Færdsel til Fods.

Forekommer der Hindringer for denne Færdsel, skal det stedlige Fredningsnævn, naar dets Opmærksomhed henledes derpaa, ved Kendelse træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang og inden hvilken Frist saadanne Hindringer skal fjernes. Fredningsnævnet skal paa Begæring af vedkommende Ejer eller Bruger afgøre, hvorvidt der tilføjes nogen af disse bestemt paaviselig Skade f. Eks. ved Fjernelse af Hindringer, der er lovligt anbragt inden Fremsættelsen for Rigsdagen af Forslaget til denne Lov. Fredningsnævnet afgør derhos, hvilken Erstatning der i Anledning heraf vil være at yde.

Naar Eneraadighed over den til en Ejendom hørende Strandbred eller en Del af denne skønnes nødvendig for en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed, eller naar andre særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Almenhedens Færdsel paa Strandbredden, kan Fredningsnævnet træffe Afgørelse herom ved Kendelse.

Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af vedkommende Ejendoms Ejer eller Bruger, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 3die Stykke, og § 13, 3die Stykke — afsagt Kendelse er givet Adgang dertil.

Paa den frie Strandbred maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel. Herfra undtages dog Høfder, Aalegaard, Kreaturhegn og Badeindretninger, naar der holdes Passage aaben bagom, over eller gennem de paagældende Anlæg.

I Tilfælde, hvor Adgangen til den frie Strandbred er af særlig Betydning for Almenheden, skal Fredningsnævnet saa vidt muligt sørge for, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til Strandbredden. Hvor saadanne Adgangsveje savnes, kan Fredningsnævnet henvende sig til vedkommende Kommunalbestyrelse, der drager Omsorg for, at en dertil brugelig Gangsti udlægges og optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed. De Kommunen herved paaførte Udgifter erstattes overensstemmende med Reglerne i nærværende Lov.

Hvor der er Adgang for Almenheden efter denne Paragrafs 1ste og 4de Stykke, samt hvor en Ejer frivillig giver den i 4de Stykke nævnte Adgang til Ophold og Badning fra Strandbredden, helt eller delvis, kan Ejeren kræve, at der af Fredningsnævnet udfærdiges et Reglement, der bekendtgøres ved Opslag paa Stedet, og hvori der gives nærmere Ordensbestemmelser for sømmelig Færden, Badning og Opførsel i det hele fra Almenhedens Side. Ejeren og hans Folk har Myndighed til Ordenens og sømmelig Adfærds Opretholdelse.